

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสื่อลามกกรณีการเผยแพร่ภาพสดลามกในสังคมออนไลน์ Legal Problems of Pornography Control : A Case Study on Pornographic Live Streaming Through Social Media

ปิยะพร ศรีวิชา

Piyaporn sriwicha

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Ramkhamhaeng University

E-mail : psri97897@gmail.com

(Received : September 12, 2023 ; Edit : September 14, 2023 ; accepted : September 14, 2023)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการควบคุมสื่อลามกกรณีการเผยแพร่ภาพสดลามกในสังคมออนไลน์ จากการพัฒนาระบบแพลตฟอร์มและแอปพลิเคชัน ที่สามารถเผยแพร่ภาพสดที่สามารถรับชมเหตุการณ์ต่างๆได้ทันที แต่ขาดการตรวจสอบถึงความเหมาะสมในส่วนเนื้อหา ส่งผลให้ประเทศไทยได้ตราบทบัญญัติสำหรับผู้กระทำความผิดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดในเรื่องการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 ปัญหาสังคมที่นำไปสู่การก่ออาชญากรรม พฤติกรรมเลียนแบบโดยเฉพาะเรื่องการใช้โซเชียล ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อ เพิ่มปริมาณมากขึ้นทั้งเป็นผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดเอง

ผลการวิเคราะห์พบว่า แม้ประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 และกฎหมายความผิดเกี่ยวกับการลามกอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 แต่บทบัญญัติกฎหมายก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ที่คาดหวังไว้แต่อย่างใด เนื่องจากการขยายจำนวนพื้นที่และการพัฒนาระบบเผยแพร่ภาพและเสียงได้เพิ่มปริมาณอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นแอปพลิเคชัน แพลตฟอร์ม ที่สามารถเผยแพร่ภาพและเสียง คลิปวิดีโอลามกซึ่งมีลักษณะผิดกฎหมายและศีลธรรมอันดี ขาดการตรวจสอบเนื้อหา ก่อนการเผยแพร่ภาพสดที่เป็นภาพลามกหรือภาพที่เข้าข่ายลามกนั้น ทั้งยังเป็นช่องทางที่ยากต่อการตรวจสอบและสกัดกั้น เนื่องจากกฎหมายที่มีไม่ครอบคลุมและเหตุผลบางประการในเรื่องสิทธิส่วนบุคคลที่ไม่สามารถล่วงละเมิดได้

คำสำคัญ: ลามก ,เผยแพร่, ภาพสด

Abstract

This academic article aims to analyze the problems on controlling pornography in the case of pornographic live streaming through social media. Due to the development of platform systems and applications, people can watch live streaming programs instantly. However, the suitability of content has not been checked properly. As a result, Thailand has enacted the provisions for offenders and those involved in committing computer crimes according to the Computer-Related Crime Act B.E. 2550, Amendment No. 2, B.E. 2560, and according to the Criminal Code, Section 287, Section 287/1, and Section 287/2. Social problems that lead to crimes and imitative behaviors, especially about the shows cause the increasing number of children and youths to become both victims and offenders.

The analysis results showed that although Thailand has the Computer-Related Crime Act B.E. 2550, Amendment No. 2, B.E. 2560, and the act regarding pornography offences, according to the Criminal Code, Section 287, Section 287/1, and Section 287/2; the legal provisions are still unable to solve the problem in accordance with the expected intentions because the number of areas and the development of the audiovisual broadcasting system increase rapidly through forms of applications or platforms that can distribute pornographic images and sound clips which are illegal and immoral. The content of these kinds of medias are not properly checked before they were broadcasted through live streaming whether they are obscene or considered pornographic obscene. Additionally, these channels are difficult to be monitored and blocked due to the lack of comprehensive laws and some reasons regarding personal rights that cannot be violated.

Keywords : pornography, broadcast, live streaming

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันให้ความสำคัญกับสื่อออนไลน์และใช้สื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ทำให้สื่อกลายเป็นสิ่งที่เข้าถึงง่าย และมีตัวเลือกมากมายซึ่งยากต่อการคัดกรอง เนื่องจากรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายหรือช่องทางที่เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค ที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ไม่จำกัดเพศ วัย อายุ ส่งผลให้สื่อออนไลน์กลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ถูกนำมาใช้ต่อยอด ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง รวมถึงการเผยแพร่ภาพและสื่อลามกต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย การไล่ปิดหรือปราบปรามสื่อลามก อาจจะไม่ใช่วิธีการที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากโซเชียลและแอปพลิเคชันที่สามารถส่งข้อความ ภาพ และคลิปวิดีโอ ที่มีการขายตัวและได้รับความนิยมอย่างมากตามพฤติกรรมของผู้บริโภค นำมาซึ่งปัญหาสังคมหลายประการ นำไปสู่การก่ออาชญากรรม การข่มขืน ล่อลวง การเปี่ยงเบนทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะเรื่องการโชว์ในแง่ของการควบคุมการเผยแพร่ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมี

การควบคุมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่อาจยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ ทำให้การเข้าควบคุมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ยังไม่มีประสิทธิภาพและอาจส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคเป็นประจำ ในส่วนกฎหมายที่ประเทศไทยมี บทบัญญัติกฎหมายที่เข้าควบคุมการแพร่ภาพผ่านสื่อออนไลน์ที่ค่อนข้างน้อย ยากต่อการตรวจสอบ ทำให้มีการใช้พฤติกรรมที่มีลักษณะส่อไปทางลามกอนาจารมากขึ้น มีการใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย ไม่เหมาะสม อาจเป็นแบบอย่างที่ไม่ถูกต้องต่อผู้บริโภคและนำไปสู่พฤติกรรมเลียนแบบและหากไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการแพร่ภาพดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค ซึ่งเป็นเด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่ได้รับข้อมูลจากการใช้สื่อไปในทางเสริมสร้างอัตลักษณ์ออนไลน์ สร้างภาพและเลียนแบบพฤติกรรมค่านิยมที่ผิด

เนื้อหา

ปัญหาสำคัญสำหรับเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน กำลังเผชิญกับภัยและความเสี่ยงจากการใช้สื่อออนไลน์หลากหลายรูปแบบ ขณะเดียวกันกลไกกำกับดูแลความปลอดภัยในระบบสื่อยังก้าวไม่ทันตามความเปลี่ยนแปลงภายใต้สื่อยุคดิจิทัล จากผลสำรวจสถานการณ์เด็กไทยกับภัยออนไลน์ ปี 2565 ระหว่างเดือน พฤษภาคม - กรกฎาคม 2565 ในกลุ่มตัวอย่างอายุ 9-18 ปี จำนวน 31,965 คน เพื่อให้ทราบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ภัยและความเสี่ยงที่เด็กๆ ประสบขณะออนไลน์ รวมถึงการรับมือกับสถานการณ์ โดยมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย ร่วมกับ ศูนย์ประสานงานขับเคลื่อนการส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ (COPAT) กรมกิจการเด็กและเยาวชน มีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้ เด็กไทย 81% มีแท็บเล็ตหรือสมาร์ทโฟนเป็นของตัวเอง และ 64% มีอินเทอร์เน็ตที่บ้าน wi-fi ที่บ้าน ซึ่งการมีแท็บเล็ตหรือสมาร์ทโฟนเป็นของตนเองนั้น ช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงและใช้อินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถนำไปสู่การเสพติดอินเทอร์เน็ตหรือเสี่ยงภัยออนไลน์เพิ่มมากขึ้น 40% ตามที่ DQ Institute ระบุไว้ใน Child Online Safety Index (COSI) report 2020 เมื่อจำแนกตามลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า 28% ใช้อินเทอร์เน็ต 3-5 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมา 25% ใช้อินเทอร์เน็ต 6-8 ชั่วโมง และ 23% ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 10 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตติดต่อกันหลายชั่วโมงต่อวันและต่อเนื่องเป็นเวลานานหลายเดือน อาจนำไปสู่โรคติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction) ได้ โดย 55% ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพักผ่อนหรือความบันเทิง เช่น ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม รองลงมา คือ ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนหรือการทำงาน 29% นอกจากนั้นใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนฝูงหรือญาติมิตร ใช้ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆ และใช้เพื่อรวมกลุ่มทำกิจกรรมตามความสนใจ และมีถึง 85% จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้โซเชียลมีเดียทุกวันหรือเกือบทุกวัน ยังพบข้อมูลที่น่าตกใจว่า เด็ก 36% มีประสบการณ์ถูกจีบในโลกออนไลน์ ส่วนใหญ่เป็นเด็กมัธยม โดยคนร้ายอาจพยายาม ทำให้เด็กเชื่อว่าตกหลุมรัก อยากคบหาเป็นแฟน ขอภาพลับ นัดพบ ละเมิดทางเพศ และถ่ายรูปข่มขู่แบล็กเมล ซึ่งเข้าข่ายเป็นพฤติกรรมการเข้าหาเด็กเพื่อละเมิดทางเพศ (Grooming) ที่ผู้ปกครองและทุกฝ่ายต้องระวัง และจากการสำรวจดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า เด็กประถมปลายอายุประมาณ 10 ขวบ ถูกกรูม (groom) ถึง 12% ทั้งนี้ มีเด็ก 54% เคยพบเห็นสื่อลามกอนาจาร โดยในจำนวนนี้ 60% เป็นสื่อลามกอนาจารเด็ก ซึ่งมีเด็ก 7% เซฟเก็บไว้ ซึ่งจะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง 3 เท่า เด็ก 4% ยังระบุว่าเคยถ่ายภาพ หรือ live โชว์ลามกอนาจารอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กมีความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญา โดยในผลสำรวจ พบอีกว่า เด็ก 11% ถูกคุกคามทางเพศ เช่น โดนคอมเมนต์เรื่องรูปร่างหน้าตา ขนาดของหน้าอกหรืออวัยวะเพศ ถูกขอให้พูดคุยเรื่องเพศ รับ-ส่งภาพหน้าอกหรืออวัยวะเพศ มีเด็ก 15% เคยทำ Sex Video Call ซึ่งเด็กประถมศึกษา 4-6 จำนวน 4% ระบุเคยถูกคุกคามทางเพศ และ 7% เคยแลกกล่องไอซ์สิว จึงเป็นที่น่าห่วงใยว่าเด็กอาจถูกอัดคลิปแล้วนำไปแบล็กเมลรีดทรัพย์หรือนัดพบละเมิดเพิ่มเติม จนนำไปสู่ปัญหาซึมเศร้าและอาจถึงฆ่าตัวตายในที่สุด นอกจากนี้ ในการสำรวจยังพบเด็ก 26% ถูกกลั่นแกล้งรังแกออนไลน์ (Cyber Bullying) 11% เคยเข้าเว็บไซต์ผิดกฎหมายหรืออันตราย 7% เล่นพนันออนไลน์ 18% จ่ายเงินเพื่อซื้อกล่องสุ่มในเกม (Loot Box, Gift Box, Lucky Box) ซึ่งถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการพนัน และมี 5% เคยลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล หรือ คริปโตเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) จากผลการสำรวจนี้แสดงให้เห็นว่า เด็กยังประสบปัญหาภัย สิ่งที่เด็กแตกต่างจากผู้ใหญ่คือวุฒิภาวะ จึงทำให้ตกเป็นเป้าหมายในการคุกคามทางเพศออนไลน์ หรือถูกล่อลวงได้ง่ายกว่าออนไลน์อื่น ๆ ไม่ต่างจากผู้ใหญ่ เช่น เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกติดตามคุกคาม หลอกให้ลงทุนผลตอบแทนสูง หรือโดนโกงซื้อสินค้า เป็นต้น

จากสถิติข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า แอปพลิเคชัน แพลตฟอร์มและเว็บไซต์ ได้รับการพัฒนาลักษณะให้มีรูปแบบที่ง่ายต่อการเผยแพร่ ไม่ถูกควบคุม ยากต่อการตรวจสอบ ง่ายต่อการที่จะเปิดเว็บไซต์ โดยไม่ต้องทำตามขั้นตอนกฎหมาย ทำให้สามารถหาและเข้าถึงได้ง่าย ไม่เพียงเท่านั้นเทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถถ่ายทอดสดหรือไลฟ์สดทางออนไลน์ได้ตลอดเวลาและมีผู้เข้าชมรวมถึงแสดงความคิดเห็นได้จำนวนมาก มีการส่งของขวัญที่ตีเป็นมูลค่าเงินหรือเรียกง่าย ๆ ว่าจ่ายเงินเรียลไทม์ได้ด้วย ยิ่งกลายเป็นช่องทางสำหรับคนบางกลุ่มที่มีพฤติกรรมส่อลามกอนาจาร ปัจจุบันยังพบว่ามีกลุ่มเยาวชนไลฟ์สดโชว์เรือนร่างเพื่อแลกยอดไลค์หรือความนิยมและแลกของขวัญเงินทอง จนกลายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์และเรียกร้องว่าให้มีการป้องปรามหรือต้องมีการตรวจสอบเซ็นเซอร์ แต่ดูเหมือนว่ายังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติเท่าที่ควร พฤติกรรมดังกล่าวกลับทวีมากขึ้น มีการไลฟ์สดลักษณะลามกอนาจารเชิญชวนเล่นพนันออนไลน์ นอกจากนั้นปัญหาส่อลามกอนาจารในประเทศไทย ยังพบว่ามีการทำความผิดที่ลึกลับเผยแพร่ส่อลามกผ่านเว็บไซต์และโซเชียลมีเดียเป็นจำนวนมาก หลายครั้งมีการนำชื่อของดารา บุคคลมีชื่อเสียง และเน็ตไอดอล ไปแอบอ้างว่าเป็นคลิปหลุดของบุคคลดังกล่าวเจตนาทำให้เกิดความสนใจ เข้ามาดูคลิปวีดีโอในเว็บไซต์ของตนเองเพื่อสร้างยอดเข้าชม ซึ่งนอกจากผิดกฎหมายแล้วยังเป็นการบ่อนทำลายขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไปด้วย สำหรับการเผยแพร่ภาพและส่อลามกต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตยังสามารถแพร่หลายไปสู่สังคมของประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว จึงต้องได้รับการแก้ไข เพราะยากที่จะควบคุมและป้องกัน ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานทางศีลธรรมรวมถึงเด็กและเยาวชนและมีแนวโน้มความรุนแรงของอาชญากรรมและการล่วงละเมิดทางเพศบนโลกออนไลน์ที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับช่องว่างทางกฎหมายและนโยบายในปัจจุบัน นำมาสู่ความพยายามในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและนโยบาย ในการคุ้มครองผู้เสียหาย แต่ยังขาดนิยามที่เกี่ยวข้องกับการทำความผิดที่เกิดขึ้น เช่น คำว่า ลามก การเผยแพร่ การถ่ายทอดสดออนไลน์ ยังไม่มีการระบุเฉพาะเจาะจง ดังนั้นควรมีการกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับฐานความผิดนี้ให้ชัดเจนมากขึ้น

ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการเผยแพร่ส่อลามกปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมส่อลามกกรณีการเผยแพร่ภาพส่อลามก แม้กฎหมายจะกำหนดให้มีความผิดเกี่ยวกับสิ่งลามก แต่การ

เข้าถึง รับชมสิ่งลามกยังสามารถเข้าถึงได้ง่าย เมื่อพิจารณาการถ่ายทอดสดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในประเทศไทย จะเห็นได้ว่าเนื้อหาในสื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นไปในทิศทางที่ขาดการควบคุม พบการใช้คำหยาบหรือการแสดงลักษณะท่าทางหรือการแต่งกายหรือการพูดชักจูงให้ซื้อขายสินค้าที่มีความเสี่ยงว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และในบางกรณีได้นำสื่อสังคมออนไลน์มาเป็นช่องทางในการโฆษณาการพนันออนไลน์ และการกระทำความผิดอื่นๆ โดยปราศจากการควบคุมและการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสื่อลามกกรณีการเผยแพร่ภาพสดลามกในสังคมออนไลน์

ประเทศไทยมีกฎหมายในการควบคุมการเผยแพร่สื่อลามก ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) กำหนดความผิดที่เกี่ยวกับสิ่งลามกอนาจารไว้หลายฐานความผิด การผลิต การครอบครอง การนำเข้า การส่งออกสิ่งลามกอนาจาร รวมถึงเผยแพร่สิ่งลามกอนาจารบนโลกออนไลน์ แต่ยังคงพบว่ามีกฎหมายเหล่านี้ ไม่ครอบคลุมถึงความผิดเกี่ยวกับการเผยแพร่สื่อลามกแบบเป็นภาพสด จึงทำให้พบปัญหาอยู่หลายประการเกี่ยวกับความไม่ครอบคลุมการเผยแพร่ ดังนี้

1. ปัญหาเรื่องคำนิยามคำว่า “ลามก” ทำให้เกิดปัญหาการตีความว่าอย่างไรจึงจะถือว่ามีลักษณะลามกจะให้ถือตามแนวคำพิพากษาฎีกาในเรื่องสื่อลามกตาม มาตรา 287 ประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ หรือ “ลักษณะลามก” เช่น ภาพเปลือยของเด็กอาจมองเป็นภาพที่น่ารัก น่าเอ็นดู ไม่เข้าข่ายภาพลามกอนาจารก็ได้ ภาพถ่ายเด็กเล็กแก้ผ้าอาบน้ำที่ถ่ายโดยพ่อแม่ ภาพโฆษณาเด็กใส่ชุดว่ายน้ำหรือชุดชั้นใน หรือภาพเด็กที่ใส่ชุดปกติแต่ทำท่าทางยั่วยุทางเพศถือว่าลามกด้วยหรือไม่ กล่าวคือ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่อธิบายถึงความหมายของสิ่งลามกอนาจารไว้ว่า “สิ่งลามกอนาจาร คือ ภาพ ข้อความ หรือวัตถุใดๆ ที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศหรืออวัยวะเพศโดยแสดงในลักษณะน่าเกลียด น่าอัปยศในทางเพศ ยั่วยุการมรณ ไม่มีลักษณะของศิลปะอันแสดงถึงความงามหรือฝีมือของศิลปิน และแม้สิ่งนั้นจะมีได้ใช้ถ้อยคำหยาบคายก็จัดว่าเป็นสิ่งลามกอนาจารได้” จากคำพิพากษาศาลฎีกา สิ่งใดที่เข้าข่ายจะเป็นสิ่งลามกอนาจารได้ เช่น รูปโป๊, หนึ่งโป๊ เป็นต้น ในขณะที่ “สื่อลามกอนาจารเด็ก” มาตรา 1 (17) ประมวลกฎหมายอาญา กำหนดนิยามไว้อย่างชัดเจน ว่าหมายความว่า วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือการกระทำทางเพศกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกิน 18 ปี โดยมีลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร เนื่องจากกฎหมายมีวัตถุประสงค์จะคุ้มครองเด็ก จึงมีการบัญญัติเป็นพิเศษต่างหาก

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4) ไม่ได้ถูกนำไปใช้แค่กับเพียงผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศบนสื่อออนไลน์เท่านั้น แต่กลับถูกนำไปใช้กับคดีเอกชัย หงส์กังวาน นักกิจกรรมทางการเมือง ที่โพสต์เล่าเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศในเรือนจำ เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2560 ด้วย โดยคดีของเอกชัย ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ลงโทษจำคุก 1 ปี โดยไม่รอลงอาญา โดยลักษณะเนื้อหาของโพสต์ที่เป็นเรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศในเรือนจำ ประกอบกับข้อความในโพสต์ เช่น “พี่ม่กให้หน่อยซิ” “พี่ดูดหัวนมให้หน่อย” และ “พี่อยากเย็ดตุตพี่นะ” การโพสต์เล่าเรื่องดังกล่าว แสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศหรืออวัยวะเพศโดยแสดงในลักษณะน่าเกลียด น่าอัปยศในทางเพศ ยั่วยุการมรณ แต่หากภาพเปลือยมีคุณค่าทางศิลปะ ไม่ได้ถูกนำเสนอในลักษณะที่ยั่วยุการมรณ จะถือว่าไม่ลามก เช่น ฎีกา 978/2492 รูปหญิงเปลือย

กายเฉพาะท่อน ส่วนโยนีถูกระบายให้ลบลือน เป็นรูปแสดงสุขภาพอนามัยของการอาบแดด สอนวิธีเขียนสัดส่วนความงามของร่างกาย ไม่น่าเกลียด ไม่อุจาดบัดสี ที่น้อมนำไปสู่ความผิดตามกฎหมายที่กำหนดไว้

2. ปัญหาการไม่มีการจำกัดวิธีการในการทำให้สิ่งลามก “เผยแพร่” โดยเฉพาะเจาะจง ปัจจุบันช่องทางเว็บไซต์และสื่อออนไลน์ต่างๆ มีจำนวนมากที่เป็นสื่อลามก ที่ปรากฏทั้งในลักษณะของเว็บโดยตรงหรือรูปแบบออนไลน์ หรือแอบแฝงมาในลักษณะออนไลน์อื่นๆ และยังไม่มีความหมายกำกับควบคุมโดยตรงอีกทั้งเว็บไซต์เหล่านี้ยังโฆษณาผ่านสื่อเพื่อเผยแพร่ ล่อลวงให้คนเข้าไปใช้บริการในหลายรูปแบบ รวมถึงการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารด้วย หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อประโยชน์ต่อบุคคลบางกลุ่มนั้น ไม่เผยแพร่ไปสู่สาธารณะชน ก็ย่อมยังไม่ถือว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา 287 จึงส่งผลให้การขยายตัวของปัญหาการเผยแพร่ จำหน่ายและแสวงหาผลประโยชน์ ทำให้สื่อลามกอนาจาร และการลามกอนาจารเด็กนั้นมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กรณีที่มีบุคคลผลิตคอนเทนต์ทางเพศเผยแพร่ทางเว็บไซต์ OnlyFans หรือเว็บไซต์อื่นๆ ไม่ว่าจะเรียกเก็บเงินถือเป็นผิดตามกฎหมาย แต่หากเป็นการครอบครองสิ่งลามกอนาจารเพื่อประโยชน์ทางเพศของตนเองหรือผู้อื่น (ที่ไม่ใช่สื่อลามกอนาจารเด็ก) ไม่มีความผิดตามกฎหมาย ตามหลัก “Adult and Alone” เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรา 287 ประมวลกฎหมายอาญา จะเห็นได้ว่าการครอบครองซึ่งสิ่งลามกอนาจารโดยทั่วไปนั้นไม่มีความผิดตามกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด แต่หากเป็นสื่อลามกอนาจารเด็ก เช่น การครอบครองหนังโป๊ที่มีผู้แสดงเป็นเด็ก แม้แค่ครอบครองไว้เฉยๆ ก็มีความผิดตามกฎหมาย และหากส่งต่อให้ผู้อื่น จะมีโทษหนักกว่าการครอบครอง การเผยแพร่ คำ หรือโฆษณาแหล่งสื่อลามกอนาจารเด็ก มาตรา 287/2 กำหนดไว้ความผิดเหมือนมาตรา 287 แต่มีข้อแตกต่างคือ วัตถุที่กระทำ คือ สื่อลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้กฎหมายยังกำหนดให้มาตรา 287/2 มีโทษที่หนักกว่ามาตรา 287 นอกจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ส่วนพ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาตรา 14 (4) ยังกำหนดว่าการนำข้อมูลซึ่งมีลักษณะลามกอนาจารเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ เป็นความผิด ทั้งนี้ พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 (4) ไม่ได้ถูกนำไปใช้กับผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศบนโลกออนไลน์เท่านั้น แต่กลับถูกนำไปใช้กับคดีเอกชัย หงส์กังวาน นักกิจกรรมทางการเมือง ที่โพสต์เล่าเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศในเรือนจำ เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2560 ด้วย โดยคดีของเอกชัย ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืนตามศาลชั้นต้นลงโทษจำคุก 1 ปี โดยไม่รอลงอาญา โดยลักษณะเนื้อหาของโพสต์ที่เป็นเรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศในเรือนจำ ประกอบกับข้อความในโพสต์ เช่น “พี่ม่กให้หน่อยซิ” “พี่ดูห้วนมให้หน่อย” และ “พี่อยากเย็ดตุตพี่นะ” การโพสต์เล่าเรื่องดังกล่าว แสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศหรืออวัยวะเพศ โดยแสดงในลักษณะที่น่าเกลียด น่าอับอายในทางเพศ ยั่วยุกามารมณ์ แต่หากภาพเปลือยมีคุณค่าทางศิลปะ ไม่ได้ถูกนำเสนอในลักษณะที่ยั่วยุกามารมณ์ จะถือว่าไม่ลามก เช่น ฎีกา 978/2492 รูปหญิงเปลือยกายเฉพาะถัน ส่วนโยนีถูกระบายให้ลบลือน เป็นรูปแสดงสุขภาพอนามัยของการอาบแดด สอนวิธีเขียนสัดส่วนความงามของร่างกาย ไม่น่าเกลียด อุจาดบัดสีที่น้อมนำไปสู่ความใคร่ทางกามารมณ์ จึงไม่ใช่ภาพลามกอนาจาร ด้วยแนวคำพิพากษาที่กล่าวมาข้างต้น หากเป็นภาพเปลือย สื่อไปในทางยั่วยุกามารมณ์ จะส่งผลให้ภาพนั้นไร้คุณค่าทางศิลปะไปโดยปริยาย

ทั้งนี้แม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายทั้งในส่วนของกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังคงมีช่องว่างทางกฎหมายอยู่ ประกอบกับสื่อสังคมออนไลน์ที่ควบคุมดูแลได้ยากมากขึ้น ขาดความเข้มงวดมากพอ และการขาดจรรยาบรรณของผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการซึ่งมุ่งเน้นแต่จะแสวงหาผลประโยชน์ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนยังคงเป็นปัญหา และนำไปซึ่งผลเสียที่จะตามมาในอนาคต การรับหรือส่งสารใดๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพเคลื่อนไหว ไม่ว่าจะเป็นภาพของผู้กระทำหรือของบุคคลอื่นนั้น ย่อมกระทำได้อย่างรวดเร็วและแพร่หลาย เนื่องจากการรับเอาค่านิยมของต่างชาติและแรงจูงใจ ที่เป็นคำตอบแทนสูง จึงทำให้จำนวนผู้กระทำผิดในรูปแบบนี้ เพิ่มขึ้นสูงขึ้นอย่างสูง และอัตราของอายุผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้เยาว์นั้นก็มีแนวโน้มมากขึ้น ดังนั้นกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังมีช่องว่างสำหรับมาตรการควบคุม เพื่อลดปัญหาการใช้งานในสื่อสังคมออนไลน์อย่างผิดกฎหมายและผิดศีลธรรม ควรกำหนดฐานความผิดของ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาตรา 14 (4) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ เพื่อไม่ให้มีความทับซ้อนกับความผิดฐานเผยแพร่สิ่งอันลามก โฆษณาหรือโฆษณาเกี่ยวกับสิ่งอันลามก ตามมาตรา 287 และความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ไม่ว่าจะเป็นการส่งต่อสื่อลามกอนาจารเด็ก ตามมาตรา 287/1 และการค้า แจกจ่าย เผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก ตามมาตรา 287/2 การกระทำความผิดฐานควรครอบคลุมทั้งทางสื่อสิ่งพิมพ์ วิทย์ และทางอินเทอร์เน็ต และเมื่อเป็นวิธีการทางอินเทอร์เน็ต ย่อมเข้าข่ายเป็นการ “นำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ” ทำให้การกระทำความผิดหนึ่งครั้งสามารถเป็นความผิดทั้งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287, 287/1, 287/2 และ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ มาตรา 14 (4)

3.ปัญหาการควบคุมการถ่ายทอดสด(ไลฟ์สด)ภาพลามกผ่านสื่อออนไลน์ กล่าวคือการถ่ายทอดสดผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย คือการแสดงถึงพฤติกรรมถ่ายทอดสด การเล่าเรื่อง หรือรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ผู้ถ่ายทอดซึ่งสามารถถ่ายทอดได้อย่างอิสระด้วยเทคโนโลยีการจัดเก็บข้อมูลหรือเทคโนโลยีการสื่อสาร สามารถเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้ทันที รวดเร็ว ปัจจุบันจะเห็นว่ามีการโพสต์ภาพผ่านโซเชียลเพื่อเรียกยอดไลค์ แทบจะกลายเป็นเรื่องปกติในสังคมออนไลน์ อาจจะเพื่อประโยชน์ทางการค้าขาย เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ หรือ คนที่มีคนติดตามมากๆ อาจได้สปอนเซอร์สนับสนุน สินค้าบริการต่างๆฟรี มีการเพิ่มยอดการกดไลค์ กดแชร์ กดติดตาม ด้วยการสร้างกลยุทธ์ เพื่อเรียกยอดไลค์ เพิ่มยอด Follow อาจจะด้วยการโพสรูป ไปเปลือยหรืออนาจาร การถ่ายทอดสดการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น เหตุการณ์ที่มีลักษณะเป็นภาพอุจาด ข้อความ รูปภาพที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร การถ่ายทอดสดเหตุการณ์ที่มีพฤติกรรมแสดงออกถึงความรุนแรง รวมถึงเนื้อหาในเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เยาวชน ความรุนแรงในครอบครัว เนื่องจากการถ่ายทอดสดทั้งแบบภาพและเสียง สามารถทำได้ในทันทีไม่ผ่านการกลั่นกรองหรือตรวจสอบเนื้อหา อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ ทั้งนี้ จากพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 กฎหมายที่มีผลต่อการจัดการปัญหาเรื่องสื่อลามกในระบบคอมพิวเตอร์โดยมาตรา 14 นั้นได้กำหนดความหมายไว้ 5 ลักษณะความผิด ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ 1) เป็นการแสดงข้อมูลอันเป็นเท็จ ทุจริต หลอกลวง 2) เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับความมั่งคั่งและความปลอดภัยของประเทศชาติ 3) เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับ ความมั่นคงหรือก่อ

การร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา 4) เป็นการแสดงข้อมูลอันมีลักษณะลามก ที่ประชาชน เข้าถึงได้ 5) เป็นการเผยแพร่ ส่งต่อข้อมูล ที่รู้แล้วว่าเป็นความผิด เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด

ดังนั้น การกำหนด “เนื้อหาการถ่ายทอดสด” ว่าเป็นความผิดเกี่ยวกับสิ่งลามก เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ เสียง ข้อมูลจำลอง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ รูปภาพ ตลอดจนวัตถุอื่นใด กำหนดรูปแบบการกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งลามกไม่แบ่งแยกจากช่องทางการกระทำความผิดออฟไลน์หรือออนไลน์ออกจากกันและจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และความผิดเกี่ยวกับลามกอนาจารเด็กและการหาประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบตาม ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 เป็นหลัก และมีการบัญญัติถึงการกระทำความผิดการเผยแพร่ภาพสตั๊ดลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ เพื่อป้องกันปัญหาการลอกเลียนในสิ่งที่ผิดกฎหมาย สร้างค่านิยมของเลียนแบบการกระทำในลักษณะดังกล่าวหรือการกระทำความผิดซ้ำ

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนต้องการจะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการควบคุมเผยแพร่สื่อลามกผ่านสื่อออนไลน์ และวิธีการมาตรการในการป้องกันปัญหาการเผยแพร่สื่อลามกผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบเห็นได้มากของสังคมไทยในปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มอัตราจำนวนของปัญหานี้มากขึ้นในระยะยาว เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้การเข้าถึงสื่อลามกนั้นง่ายมากขึ้น ดังนี้

1.กรณีค่านิยมความหมายคำว่าลามกให้ชัดเจนเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาการตีความและการใช้บังคับกฎหมายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังทำให้ผู้ที่จะนำข้อมูลใดๆเข้าสู่ระบบเพื่อการเผยแพร่ได้ทราบถึงความชัดเจนของการกระทำนั้นด้วย

2.กรณีการเผยแพร่อาจจะต้องนำใช้ระบบเทคโนโลยีที่ตรวจสอบสื่อหรือแสดงใบอนุญาตก่อนเริ่มทำการเผยแพร่ภาพในทุกกรณี โดยหน้าที่ในการตรวจสอบสื่อดังกล่าวจะต้องมีการบัญญัติไว้ในกฎหมายเพื่อให้ทุกแพลตฟอร์ม จะต้องดำเนินการตรวจสอบใบอนุญาตก่อนทำการเผยแพร่ทุกครั้ง หากสามารถทำได้เช่นนี้ จะทำให้การเผยแพร่และใช้สื่อสังคมออนไลน์ของประเทศไทย มีการควบคุมให้อยู่ในกรอบที่ถูกต้อง และไม่เป็นการละเมิดต่อสิทธิของผู้บริโภค และเป็นการสร้างสมดุลระหว่างสิทธิผู้บริโภคและสิทธิของผู้ประกอบการ ที่มีความเหมาะสมเพียงพอผ่านการควบคุมของรัฐ และยังทำให้การจัดระเบียบของรัฐมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นด้วย รวมถึงการนำภาพลามกหรือ เข้าข่ายในทางลามกออกมาเผยแพร่ด้วยตนเอง หรือผู้ประกอบการ โดยมีการแลกเปลี่ยนกันเป็นจำนวนเงิน หรือในรูปแบบของวัตถุที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ ผ่านทางช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ โปรแกรมสนทนาออนไลน์ รวมไปถึงแอปพลิเคชันแพร่ภาพสดต่างๆเกี่ยวกับสื่อลามกผ่านสื่อออนไลน์นี้ ล้วนแล้วเป็นปัจจัยหลักอีกหนึ่งสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาภัยสังคม อาทิ การก่ออาชญากรรม การข่มขืน ล่อลวง การเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่งที่ต้องการ การแก้ไขอย่างเร่งด่วน

3.กรณีการควบคุมการถ่ายทอดสด หรือการนำเข้าวิดีโอเข้าสู่ระบบสื่อสังคมออนไลน์เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการควบคุม ควรกำหนดให้บุคคลใดที่มีความประสงค์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ไม่ว่าในช่องทางใด

เพื่อการใดจะต้องขอใบอนุญาตเป็นผู้ประกาศหรือเป็นผู้เผยแพร่เนื้อหาข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ แต่อย่างไรก็ตามการให้ขออนุญาตใบอนุญาตในลักษณะดังกล่าวจะมุ่งใช้เฉพาะกิจกรรมแพร่ภาพทางสื่อสังคมออนไลน์ที่มีความประสงค์ในทางพาณิชย์ หรือมีลักษณะที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคมจำนวนมาก หากเป็นการแพร่ภาพเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลหรือประโยชน์ในทางราชการก็ไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตในการเผยแพร่ใบอนุญาตดังกล่าว จะต้องมีการนำไปใช้เชื่อมโยงเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนในการเผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มต่างๆ ซึ่งหากไม่มีใบอนุญาตดังกล่าว แพลตฟอร์มจะต้องไม่อนุญาตให้มีการเผยแพร่ภาพ

ข้อเสนอแนะ

ควรมีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจกรรมบางอย่างบนสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่อาจเป็นการละเมิดต่อสิทธิของเด็ก ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน มีมาตรการกลั่นกรองข้อมูลวีดีโอ ภาพถ่าย การไลฟ์สดหรือการเผยแพร่ภาพและเสียง ที่มีลักษณะลามกหรืออนาจาร ตรวจสอบเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งกำหนดหน้าที่ให้แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ต้องตรวจสอบเนื้อหาที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมและติดตามลบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของเด็กหรือมีลักษณะเป็นการลามกอนาจาร และจะต้องรายงานไปยัง ต่อพนักงานอัยการหรือศาล ในด้านเนื้อหาควรให้ความสำคัญ มีการจัดแบ่งประเภทของสิ่งลามก โดยสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ 1) สิ่งลามกประเภทธรรมดา และ 2) สิ่งลามกประเภทร้ายแรง 1) สิ่งลามกประเภทธรรมดา หมายถึง เนื้อหาที่เข้าข่ายลามกอนาจาร เช่น ภาพการมีเพศสัมพันธ์หรือกิจกรรมทางเพศอื่นๆ ซึ่งต้องไม่มีลักษณะการใช้ความรุนแรงหรือกระทำทารุณ หรือมีเด็กและเยาวชนเป็นผู้แสดง

ส่วนการเข้าถึงสิ่งลามกประเภทธรรมดาทั้งหมด ควรใช้เกณฑ์อายุ ในการจัดแบ่งการเข้าถึงสิ่งลามกภายใต้หลักคิดที่ว่าบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ควรเข้าถึงสิ่งลามกได้ ดังนั้น การเสนอ การโฆษณา หรือทำให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีเข้าถึงสิ่งลามกได้ มีความผิดตามกฎหมาย การกำหนดกฎหมายรูปแบบนี้ ก็จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีระบบการจัดเรท จัดหมวดหมู่ หรือระบบยืนยันตัวตนตามมา เพื่อคุ้มครองเด็กไม่ให้เข้าถึงสิ่งลามกได้ ตามหลักเกณฑ์ในกฎหมาย กรณีสิ่งลามกประเภทร้ายแรง คือกรณีที่สิ่งลามกนั้นมีลักษณะการใช้ความรุนแรงหรือทารุณ หรือแสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคนกับสัตว์ รวมไปถึงสิ่งลามกที่มีเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีเป็นผู้แสดง สิ่งลามกประเภทนี้ จะถูกห้ามครอบครอง เสนอ หรือโฆษณาเด็ดขาด แม้ว่าผู้ที่ครอบครองจะเป็นผู้ใหญ่ก็ตาม หากฝ่าฝืน จะมีความผิด เปิดช่องให้ผู้ใหญ่ครอบครองสิ่งลามกประเภทธรรมดาได้ แต่ถ้าเป็นสิ่งลามกร้ายแรง จะต้องห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือครอบครองโดยเด็ดขาด การกำหนดให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงสิ่งลามกไม่ว่าจะธรรมดาหรือร้ายแรงก็ตาม ส่วนในฝั่งผู้ผลิตเนื้อหาทางเพศ หากเนื้อหานั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่มีผู้แสดงเป็นเด็ก ก็สามารถทำได้ไม่มีความผิด กำหนดให้ผู้ให้บริการสื่อสังคมออนไลน์จะต้องมีมาตรการป้องกันข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้และตรวจสอบให้แน่ใจว่าเนื้อหาที่ถูกนำเข้าแพลตฟอร์มต่างๆ ไม่เป็นการละเมิดกฎหมายด้วยระบบ AI ในเบื้องต้นก่อน เช่น ภาพและเสียงที่เผยแพร่ มีการเปิดเผยจุดซ่อนเร้น หรืออวัยวะเพศ ให้ระบบ AI ตรวจจับพบและส่ง ระบบคอมพิวเตอร์ประมวลผลว่าเป็นสิ่งลามกหรือไม่ หากไม่ก็สามารถเผยแพร่ได้ หากเป็นก็ให้ส่งเจ้าพนักงานตรวจสอบอีกครั้ง หากไม่เป็นการเผยแพร่ได้ หากเป็นก็ให้ปิดกั้นและให้ผู้เผยแพร่ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อพนักงานอัยการหรือศาลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2557). “กฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม 2”. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: พับลิชชิ่ง จำกัด.

ทวีเกียรติ มินะกนิษฐ. (2552) “คำอธิบายกฎหมายอาญาภาคความผิดและลหุโทษ”. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

เอกสารอื่นๆ

ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560

ออนไลน์ <https://www.bangkokbiznews.com/tech/gadget/1052522>

<https://www.isranews.org/article/isranews-scoop/113123-isranews-284.html>